

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

MEGJELEN

minden vasárnap.

E lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények pedig a kiadó-hivatalhoz küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU HETIKÖZLÖNY.

HIRDETÉSI ÁRAK:

3 hasábos petisorsért egy széri hirdetésnél 18 kr., 2 hasábosért 12 kr., 1 hasábosért 6 kr. számítatik.

NYILTTÉR

minden egyes sora 15 kr.

BÉLYEGDÍJ

minden beiktatásnál 30 kr.

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Szentés, 1879. márc. 21-én.

Elmondhatjuk a zsoltár íróval, hogy: „isten elfordítá haragját rólunk.” — A mult héten orkán képen dühöngött szél megcsendesült, a víz felytonosan apad, s így szünni kezd a vész, mely városunk lételet fenyegeté.

Már Szeged borzasztó sorsának küszöbén állunk, csak pár órai szél kellett volna még s Szentes ma s vele Hód-Mező-Vásárhely messze kiterjedő áldott vidékével együtt víz alatt állana, s Csongrád megye csak geográfiai fogalom lett volna, egy tenger feneké alá temetve Magyarország legmagyarabb vidékének lakóhelye, s Magyarország legmagyarabb, legvagyonosabb népe kuldussá téve zülött volna szélylyel a világba.

De a vég erőfeszítés munkája közben az istenben vetett erős hitből búzdult, s elrebegett imát meghallá az Úr és Szentes áll még, munkás népe a beállt jó idővel hitében, reményében izmosodva hangya szorgalommal dolgozik, hogy a mult heti szél által kétségbeesítő módon megrongált elpusztított védgátak védképes állapotba helyeztessenek.

A hosszas küzdelemben kimerült népnek segítség is érkezett. 500 katona dolgozik kettőzetett erővel gátainkon.

Ez a segítség hamarabb kellett volna, bár most is jó és megfizethetetlen.

A mult heti vész kétségbeesítő pillanataiban, Szeged megdöböntő sorsának borzasztó leckéje után, városunk veszélyeztetett helyzete magára hitta figyelmét a törvényhozó testületnek, s a kormányknak is.

A városi vészbizottság, midőn már óráktól, sőt mondhatni percektől függött sorsunk, távi-

ratozott a miniszternek, hogy Szentes és vidéke elvész, ha csak a mündszenti szorulatott képező Pallavicini-féle hármastöltés elvágásával a víz az anyási rétebe nem eresztetik le.

Ezen töltést a gróf minden szabályszerű engedély nélkül építetté s van rá a miniszterium által is jóváhagyott megyei határozat melyben a gróf kötelezve van ezen törvény ellenesen épített gát elbontására s kisebb vitélére.

Ez az ügy huzódik a megyén évek óta; egy nagy urról van szó, kivel szemben a megye legnagyobb része vizszabályozási érdekének el kell esni. Egy gróf törvénytelenül a megye nagyobb felének veszélyeztetésével épített gátat és ez fenn is áll. No de erről érdeméhez méltólag komolyan hozzá szólni a vész teljes elmultával lesz időnk még.

A város tehát ezen törvénytelenül épített gát elvágását kérte. — Erre a miniszter teljhatalmu kormánybiztos nevezett ki, leküldött mellé műszaki tanácsosul egy állami főmérnököt, ezek mellé kormány akaratának produkálására elküldte Hieronim Károly állam titkárt, ki a vészbizottságot összehívta, s annak elmondá, hogy az anyási töltést elvágni nem szabad. — Ez még akkor volt, mikor a jó magasán álló víz mellé csak 5-6 órai szél kellett volna, hogy Szentes és vidéke tönkre menjen. De azért ki volt mondva, hogy az anyási töltésnek állni kell. — Hát istennek a szél megszűnt, a víz apad, s ha csak új áradás nem lesz, gátunkat az anyási töltés elvágása nélkül is képesek leszünk föntartani. — És így ezuttal nem volt szükség az anyási gát elvágására.

Azonban, miután a normális tavaszi áradással még új áradást, s ezzel a víz teljes lehuzódásáig egészen helyre nem álltható, meg-

rongált gátaink mellett, új veszélyt várhatunk, s beállhat az a pillanat, midőn Szentes és Hód-Mező-Vásárhely csakis az anyási töltés elvágásával lesz megmenthető Szeged sorsától; így Hieronim Károly és Bodoki Lajos állami főmérnök nyilatkozatával még az anyási töltés elvágásának kérdését beféjezettnek tekintenünk nem szabad. S miután Stammer Sándor alispán ur épen ezen specials esetre nézve neveztetett ki teljhatalmu kormánybiztosá, joggal hisszük, hogy városunk jövőjére való tekintetből, s hogy kormánybiztos minőségének is súlyt adjon, első lesz, ki tiltakozik e kérdés beféjezésére szánt kormányi nyilatkozat ellen. — Mert a megye luza vonója mellett még ott állhat ez a töltés isten tudja meddig, s azért, mert ez a töltés nem enged a vizek szabad lefolyást, s így ránk szorítva föntartja az árt, folyton veszélyeztet bennünket, kell, hogy épen ez alkalmatól a kormányknak magának halljuk végső avát ez ügyben. Legelőbb meg kell győződünk arról, hogy egy törvénytelenül épített töltés föntartása, mely határ vonalig számíthat a kormány támogatására.

Meg kell győződünk arról, hogy midőn egy töltés elvágásával csaknem egy egész megyét lehet megmenteni, a töltés elvágásából eredhető pár millió kárpótlással, hogy vajon ezen pár millió több-e a kormányknak mint 100 ezer lélek léte és vagyon biztonsága.

Míg a kérdéses töltés föntáll, addig ez Szentes és Hód-Mező-Vásárhelynek; de Csongrád, Szegvár Mündszentnek és létkérdése, azért ezzel tisztába kell jönnük és pedig haladéktalanul; mert nagyon közel még új veszélynek nézhetünk elé. ☉

TARCA.

A mai élet.

— REGÉNY. —

Irtá: S. F.

Béla Julia számára szobája mellett külön szobát bérelt, s a házmesternét fogadta föl a szép nő szolgálatára. Midőn a béke köztük helyre állt Béla karjára vette Juliát és bevezette a számára bérelt szobába.

— No kedvesem, míg Pesten leszünk addig ez lesz szobád.

— Itt hálók egyedül? kérdé rémületet mutatva Julia: tudod-e, hogy én még magam egy szobában soha nem háltam és nem is mernék hálni.

— Nem egyedül hálsz, mondá mosolygva az ifju, veled fog lenni a házmesternét kit szolgálatodra fogadtam föl. Külöben folytató Béla: ez az állapot nem fog sokáig így tartani, azt gondoltam, ha ugyan te is bele egyezel, hogy míg én Pesten dolgozom végzem, mibe még egy egész hónap bele telik, addig haza viszlek anyámhoz s vele lakol, s iskoláim végezve én is ott lakom míg állomást nem nyerek. — Oh, soha! tott föl a jövő boldog kilátásával az ifju, ha állomást som lesz, szután kettőnkél nem lesz boldogabb lény a világon, ha te is úgy akarod kedves szép Juliám. — Az ifju karjai közé szorítá a szép nőt s megsókolá annak homlokát.

— Ha én is úgy akarom? Oh Béla hát van nekem egyéb vágyam mint az, hogy mi ketten együtt boldogok legyünk?

— Nincs, hiszem mondá az ifju, csak arra kér-

lek, hogy ne is kívánd látni ezt a Gyurka bárót — Te nem ismered ezt az embert, egy feslett életű világi, ki már az által is meggyaláz egy nőt, ha egy szer végig kíséri az utcán. Vedd komolyan s gondalmamat Julia, ne kívánj vele barátkozni pusztán csak azért, mert ez az ember báró. Én úgy láttam, hogy neked hízelg ennek az embernek leereszkedése. — Hígy nekem Julia és ezt a közeledést ne tekintsd egyébrek, mint egy erkölcsi életben a világ által már teljesen elítelt, élv hajhászó világi, kalandkeresének. — Ez az ember egy szemtelen tolokodó, ki fényes nappal képes utjába ádni egy szép nőnek, csak hogy szemébe nézhessen. — Oly ember, ki, ha véletlen dusszadag magas rangú szülők gyermekévé nem teszi, a társadalomnak szemete volna, nem lenne képes önjerejéből megélni. — Tartózkodj tőle Julia, te még nem tudod, hogy a főváros előtt mily mértéke van azon nőknek, kik Gyurka báróval társalognak. Egy szegény házmesternék becsületes leánya gyaláztatnak fogja tartani, ha ez az ember egyszer megszólította.

Az ifju még beszélt volna, de Julia azt mondá, hogy „elég.”

— Légy nyugodtan Béla úgy teszek mint te parancsolod.

Az ifju egy rajongva szerető férfi taláradt érzelmében, hévvel szorítá magához Julia karsu derekát s a szép nő odahajta fejét az ifju vállára, s karjával körül foná annak nyakát. — Azonban Bélának mégis eszébe jutott, hogy Julia egy órával előbb azt mondta hogy: „ő nem fogja négy fal közé zárni életét senki kedvéért.” — Az ifjunak égeté agyvelejét Juliának mondása; de a szép nő mosolygó arca feledtetett vele mindent.

— Ugy-e Julia mondá Béla: elmégysz anyámhoz, ki szeretni fog mint gyermekét.

— Amint te kívánd Béla.

— Így, így, így beszélt! imádom szép szadát s az ifju megcsókolá Julia ajkát, s a két ajk egy hosszu forró csókban összeforrt.

Az idő már messze későre járt, midőn Béla magára hagyá Juliát.

Reggel Béla korán kelt, fiakkert rendelt elő, Juliát fölkelte.

— Mit akarsz ily korán? kérdé Julia.

— A kocsizunk Budára, ott a császár fürdőben megreggelizünk és onnan visszajöve átmegyünk a Margitszigetre s ott leszünk egész napon.

Julia ezen terv ellen nem szólt semmit, de tudta, hogy ez a kora reggeli távozás csak azért történik, hogy midőn Gyurka báró jön már, senkit ne találjon Béla lakásán.

Bélaék úgy tettek amint terelve volt, csak este későn jöttek vissza a Margit szigetről. Este az ifju megmondá, hogy ő reggel jókor iskolába megy és csak 9 óra tájon jön vissza, Juliának hagyott hátra egy könyvet, melyet, ha addig fölkelne, hogy meg ne unja magát, olvasson.

Béla másnap reggel csakugyan korán kelt és távozott nem azon okból mit Juliának mondott, hanem hogy egy ismerősétől kölcsön kérjen néhány frtot. — Ezt Juliának nem akarta mondani és azért mondá, hogy iskolába megy. — Julia midőn fölébredt, fölöltözködött és megtudá, hogy Béla csakugyan eltávozott, kinyitá szobája ablakát és kikönyökölt, s messze járó gondolatok hőzött legelteté szeméit az utcán járó költőkön. Ezyszer elhalványulva tántorodik el az ablaktól, majd ismét oda lép s görcsösen ragadja meg az ablak kereszt fáját s rémülve néz ki.

„Az ő! sugá a szép nő, arcán hslál sápadtság és rémület állt.

Egy asszonyság volt: az, kinek meglátása eléríté

Szeged veszte.

Szeged vesztével hazánkat érte óriási csapás sulyát éri az egész ország, sőt a külföldek is részvételt viseltetnek borzasztó veszteségünk iránt. A részvét a föld minden művelt népéről fölemelte hangját és Szeged borzasztó sorsának enyhítésére Magyarországgal versenyezve gyűjtik a segítség filléreit mindenfelé.

A magyar király és felsőleges neje 40000 frt adománynyal nyitották meg az adakozások sorát, és ezt követték az összes hazai pénzintézetek, városi hatóságok és egyesek, ezrével nyitják meg erszényüket és folyik az adomány össze a világ minden részéből.

Ezrek, százezrek és milliók fognak össze gyűlni, azonban ez a veszteség óriási nagyságát csak annyiban enyhítheti, amennyiben a koldusbotra jutott ezrek és ezreknek kenyérrel valóul szolgálhat.

Az áltöld Pestje, a tiszta igazi magyar elem főfészke, az ipar, kereskedelem magyar Carthagója, Szeged azért csak romban hever, s bár azt mondják, s azt mondja „a leg-bő magyar ember a király,” hogy **Szegednek élni kell, hogy Szeged még szebb lesz.** mégis könnyes szemekkel néz minden magyar ember a még néhány nap előtt munkás népével büszkén állt, s ma népet koldusan világgá eresztve, romban heverő, víz alatt álló Szegedre.

És Isten tudja a jövő télpiti-e és szebb lesz-e valaha Szegednek koldussá Szeged mint amilyen volt vagy lett kereskedő és iparos lakossága nem fog-e az ország más biztosabb helyén telepedni le, hol a jövő idők borzasztó szeszélyétől nem fog függni századok példás munkásságának gyümölcse.

A jövőt Isten tudja csak! A jelen borzasztó és kétségbe ejtő! A kár kiszámíthatatlan, mely Szegedre érte.

Borzasztó és megdöbbentő az, ha most a volt Szeged fölött eltekint az ember, hol pár héttel elébb még 70—80 ezer lélek lakott, élt boldogult, s 15—20 ezer munkás dolgozott tolytonosan, hol 7000 egy néhány száz lakház volt s ma a legszilárdabbak közül alig áll még 400, jelezve azt, hogy itt állt 70 ezer lélek lakót számlálva Magyarország második fővárosa **Szeged.**

400 ház, hol 7000 állt. A kétségbeesés rémeként jár 70—80 ezret számláló lakos közül 4—5 száz; a többi szélytel a világban, s egy részben holtan temetve el a romok alá.

Adja Isten, hogy a magyar nemzetiség lüktető ere Szeged álljon, szebb, dicsőbb, nagyobb s hatalmasabb legyen mint volt.

Hogy Szeged álljon, éljen ez a magyar

államnak létérdeke, erre nézve tenni, hatni a kormányának a törvényhozó testületnek főkötelessége.

Szeged kétségbe ejtő helyzetében némi vigasztalást nyújt, hogy a kormányt egész erővel támogatva a törvényhozó testület nyújt kezét, hogy az eltemetett város ronjaiból föltámasztassék.

Aki Szeged sorsa iránt első sorban érdeklődik, az a nemzetnek feje, a király ki személyesen ment el Szegedre, hogy ott közvetlen tapasztalatai után ítélhessen a borzasztó szerencsétlenség fölött, mely Szegeddel együtt hazánkat érte.

Szeged vét-szélelt népének nevében a város polgármestere azt mondá a királynak:

„Isten hozta felségedet közénk, hajléktalankok közé! Felséged megjeleneése legnagyobb vigasz és remény arra nézve, hogy végképen elpusztulni, megsemmisülni talán még sem fogunk!”

A polgármester eme szavaira a király azt mondá, hogy:

„Szívem fájdalommal vezetett ide. Látni ohajtottam a szerencsétlen város bapát, melynek üdvét mindig szívemen hordoztam. Azonban remélem, hogy Szeged újra föl fog épülni. Szívem fájt, midőn ezen város nagy szerencsétlenségét láttam. Nem kell busulni uram! Van és lesz segítség, lellem legjobb reménye, hogy jobb idők is fognak jönni és hogy ezen város föl fog virágozni!”

Oh legyen, hogy a királynak szavai nem maradjanak a jövő által valószínűtlenül hagyott remény biztatásai.

Ronjaiból támadjon föl a szebb, a dicsőbb Szeged!

A zöldár.

A Tisza folyam féket vesztett árja az egész alvidéket rémületbe hozta, s nem ok nélkül; mert míg mi saját erőnkkel ezen dühöngő elem ellen az élet s halálharcot vívtuk, addig falvak és városok lettek áldozatai e felbőszült elemnek.

Meg van a vidék népe rémülve s azon kevés remény, melyet táplál a felettünk már nagyrészt elvonult ár felett, felzaklatja azt ismét egy másik, évenként bekövetkező szokott „zöldár”, közönségesen állítván: hogy ha ezen tavaszi ár a zöldár azonnal követi, ugy ismét a másik vész csap fejünk fölé.

Látnoki tehetséggel az idő forgása felett senki sem bír, de vannak mégis jelek, melyek a sejtetést megengedik, s habár a jövő titkát bizony senki nem jelzheti, hozzávetőleg körvonalozni, annyi mégis tehetségében áll az észlelőnek, hogy a jövő bekövetkező események

lefolyását megközelítheti. — És én e szempontból indultam ki, midőn a zöldár lehetőségéről és annak a szokottnál csendesebb letolyásáról a tisztelt olvasó közönséget némileg megnyugtathatni vélem.

A Tisza folyam eredetét veszi Magyarországot a Bakovinától elválasztó ugynevezett máramarosi havasokból Mellékfolyói, mi a Tisza vizét felettünk elárasztja — nem említve az apróbb folyókat — a három Körözs (fehér, fekete, sebes) Beretyó, Kraszna, Szamos, Hernád és Zagyva.

Ezen folyók erednek, nevezetesen: a fehér Körözs az arad- és biharmegyei határos hegyekből. A fekete Körözs a zaránd- és biharmegyei, szótén határos hegyekből. A sebes Körözs a kolozs- és biharmegyei északi rész havasokból. A Beretyó a biharmegyei rézhegy láncolatból. A Kraszna a Szilágy megye Meszeshegy láncolatából. A Szamos, mely egyik a leghosszabb és legdühösebb mellékfolyam, a kolozs és hunyadmegyei havasok déli részeiből. A Bodrog a bereg és zempléni megyei hegyekből. A Hernád saros, szepes- és abauj, végre a Zagyva a hevesmegyei hegyekből.

Hogy mely nagy terület ez, és mennyi hegyek és források adják a tápot ezen hozzánk már egyedül a Tisza folyamra szorított vizárnak, azt leírni ez idő szerint nem feladatam, de általában képes nem is volnék, de azt igen, az észlelet és helyismeretem nyomán; hogy ezen hegyekből származó aradások — normális állapotban — a tavaszi és zöldárt véve, mikor és miként köszöntenek be ami alföldi rónáinknak.

A tavaszi ár, ami minden évben természetesen a legdühösebb szokott lenni, keletkezik az alantabb fekvő hegyláncolatokból, mely a tavaszi melegebb napok s különösen az olvasztó meleg déli szelek hatálya alá van vetve. Ezen hegyek pedig kezdve az aradmegyei hegyláncolatától, a végső hevesmegyei hegyekig, alig esatalkozom, ha azt mondom, hogy az egésznek $\frac{9}{10}$ -ed részét teszik, mert állithatom: hogy a Bihar, Vlegyászi, R ese, Magura, Muliere Monte, Hármass csucs és Verehovina kegyeken kívül, a többin alig marad hó, mely a zöld árpát valamivel nevelő.

Igaz, hogy ezen órisoknak mellékhegyei is vannak, melyekre dermesztő természetűeköl fogva hatnak, s ha mártus havában a melegebb napok és déli szelek s ezekhez egy kis meleg eső is nem járul, az esetben észlelhetjük a zöldár magasabb állását.

A folyó évi február havi meleg idők s hozzá a meleg esők még a felsőbb hegyekről is lesepertték a havat, — már pedig ezen hegyláncolatok közt is vannak helyek, mint p. o. a

Julia. — Ez az asszonyosság nemzetes Szokolainé asszonyom volt.

Julia egész valójában remegve ereszkedett egy székre. — Ez a pillanat összekuszált lelkében minden gondolatot nem tudá hirtelenében, hogy mit tegyen — Bizonyosnak tartotta, hogy anyja egyenesen jön föl hozzá.

Pár perc múlva kopogtatnak ajtaján.

Julia ajkán megfagyott a szó.

Némán megsemmisülve várta az ajtó fölnyílását.

Az ajtó fölnyílt és rajta Gyurka báró lépett be. Julia lelke egy iéletszerű boszorkány nyomás sulya alól szabadult, meg könnyebbülve lélekzett föl.

— Oh istenem! ön az báró ur mily rémült vagyok.

A báró meghajtá magát s ajkához emelte a szép nőnek remegő kezét.

— Isten hozta báró ur!

— Ha még későn nem jövök, mondá Gyurka báró komolyan.

— Miért?! kiáltott Julia helyéből fölugorva, Sarró Tamás 30 ezer frtja jutott eszébe, csak nem vagyok veszélyben?

— De igen, mondá a báró zsebéből egy újságlapot vont elő, nagysádat komoly veszély fenyegeti, az újságlapon egy cikk alatt újjával elhuzva, mondá: „ezt tessék elolvasni.”

Julia ijedten vette az újságot kezébe, de nem fogott az olvasáshoz, vissza nyujtá a bárónak.

— Kérem olvassa föl.

A báró egy hírt olvasott föl, melyben le volt írva, hogy: „Sarró Tamás K . . . jó módu földművelőnek felesége megszökött és magával vitte férje összes birtokának árát, 30 ezer frtot. A tett oka a nőnek Endre Béla theológussal való szerelmi viszonya. — Az okos Juliát Rómeojával együtt keresik.”

Julia némán hidegen hallgatta a fölolvastott hírt.

— Innen menekülnie kell, mondá a báró.

— Hova? — kérdé Julia bizalom és reménnyel ragadva meg a báró kezét.

— Asszonyom, mondá a báró, hűvel szorítá meg a szép nő kezét, jöjön velem én elviszem a törvény, az emberek szeme elől, elviszem oda, hol ön szeretői imádói fogják, hol ön ura leend, kinek az a várt azolaszereg fogja lesni! . . .

A báró térdre ereszkedett a szép nő előtt.

Oh asszonyom, én ont az első találkozás pillanatától kezdve megszerettem, bírnai vágyom és bírnom kell, elviszem birtokomra asszonyom és boldoggá teszem.

— Oh szóljon! szerethet-e engem?

Julia hű, könnyelmű lelkét elragadá a báró szerelem vallomása, kéjjel, boldogan nézett le az előtte térdelő férfira. Béla eszébe sem jutott, feledett mindenkit, multjának minden emlékét letörölte lelkéről a hűség ördöge, azon gondolat, hogy Sarró Tamás felesége lábai előtt egy báró térdel és csokkel szerelemért.

Oh mondja asszonyom szeret-e engem?

Julia megfogá a báró kezét és fölemel.

A báró átkarolá a szép nő derekát s ez engedé magát megesekolni.

Pár pillanat múlva Gyurka báró és Julia elhagyták a szobát.

Béla ez alatt fölkereste egy barátját, kitől pénzt kért kölcsön s midőn ezt megkapta örömmel sietett vissza szállására, boldogan gondolva gyönyörű Juliájára. Utközben egy barátjával találkozott, kit ki akart kerülni, hogy ez egy percet se rabolhasson el tőle; de a barát rá kiáltott:

— Hol jársz Béla? megállj

Ez a barát egy tanuló tarse volt, ki sapadtan ragadta meg a theológus kezét.

— Olvastad-e már az újságot?

— Micsoda újságot? — kérdé Béla a megdöbbenve tekintett barátja západt arcára.

A barát egy újságot vett ki zsebéből és kezébe adta Béla-nak, ki először azon hírt melyet Gyurka báró már fölolvastott Julianak. — Ezen lapban már az is jelezve volt, hogy Juliát és Endre Bélát már kutatja is a rendőrség.

Béla álmának egéből esett le, homloka verejtékezi kezdett, az új-ágot eldobta kezéből barátjának nem is köszönve futott egyenesen szállására, hogy Juliát megmenthesse. — Önmagára nem is gondolt csak Julia lebegett szemei előtt. Midőn lélek szakadva, zihált arccal, haza ért, már Julia szobáját őrösen találta. — A házmesterné tisztogatott a szobában.

— Hol van a kisasszony? kérdé kétségbe esett hangon Béla.

— Elment.

— Egyedül?

— Nem, azzal az urral, ki pár nappal ezelőtt reggel itt volt.

— Gyurka báró! ordított föl az ifju dühvel. Az ifju Julia paktkáskáját keresé, de ez nem volt sehol. Béla tántorogva ment át saját szobájába.

— Levelet vagy valami mást vagy szóbeli értesítést nem hagyott hátra a kisasszony? kérdé remegő hangon Béla.

— Semmit uram, karonfogva, mosojogva, távozott azon urral kit mint mondom pár nappal ezelőtt itt láttam. Julia hát megszökött tőlem is, mondá tompa kínos hangon az ifju, arcát két tenyerébe rejté és egy kissé gondolkodott. — Megszökött volna Gyurka báróval?

Ez megfoghatatlan volt az ifju előtt. Julia csak

Kézen, a Pojánafiori, a Loreponon és Nemece, az Avas, a dobokamegyei és kövárvidéki emelkedettebb hegyek, melyek a zöldárt nevelni szokták. Ezekről tehát, mint a lapok érintették, a hó már február havában elenyészett. — Ez rendkívüli eset lévén, amelynek következménye lett a rohamos és rendkívüli áradás is, s azon szerencsétlenség, mely annyira sújtotta alföldi rónáinkat.

A hol hó nincs, ott a zöldár, — amitől sokan remegnek — ez évben izgatottságot szerzeni nem fog, attól legalább szerény véleményem szerint nincs mit tartanunk. P. M.

Köszönet-nyilvánítás.

Alulírt árvíz károsult segélyezésére Csappai Márton és neje 10 frt., a Varga József derekegyházi tanító egy köből buzát adományozott, t. kartársaim fogadják a nyilvánosság előtt is hálás köszönetemet szives adományukért.

Szentes, 1879. márc. 22.

Vass Mátyás,
szegedi tanító.

Helyi és vegyes hírek.

— **A vizállás** márc. 22-én (szombaton) délután 4 órakor 23 láb és 4 hüvelyk. A víz a tetőpontot elérte márc. 6-án, amikor estig 26 láb 3 hüvelykig emelkedett. — Ekkor éjjel elszakadt a peresórai töltes s azóta spád folytonosan. Az eddigi apadás 2 láb 11 hüvelyk. Gátaink ma már az elmúlt héten kifejlesztettségével annyira megjavították, hogy csak a víz emelkedése s ellenünk szolgáló szél mellett lehet további veszélytől tartani. A lefolyt héten, folytonosan tartó jó idő mellett igazán elmondhatjuk, hogy csodákat műveltek a gáton. A bökényi alsó gypjasi és zalotai gátak ijesztő módon megrongáltattak a márc. 13, 14 és 15-iki orkányszerű szelek által úgy annyira, hogy az alotai és bökényi vonalon helylyel helylyel már alig volt a gát oly széles 3-4 száz ölnön is, hogy két ember egymás mellett el mehetett volna rajta; kocsival járni egyáltalában nem lehetett. — Vasárnaptól kezdve azonban itt 700 pénzös munkás 500 katoná s ezek mellett pár ezer kényszer munkás dolgozott folytonosan.

— **Szeged** borzasztó sorsra jutott, segítségért kiáltó lakosain nyomorának enyhítése céljából az adakozások sorát szerkesztőségünk részéről 5 frttal megnyitjuk. Főhívjuk városunk lakosságát az adakozásra! Pénzbeli adományokat elfogadunk, nyugtatjuk s a segélyezettek számára eljuttatjuk. Szerkesztőség.

— **Farkas Ödön** K. magyarispán ur a szegedi árvíz károsultak javára 3 frt 50 krt küldött be szer-

egyszer találkozott a báróval, lehetetlenségnek tartá, hogy Julia Bélával való viszonyával leszámolva, vég elhatározással dobja magát Gyurka báró karjai közé.

Béla aztán úgy kombinált, hogy Gyurka báró olvashatta az újságot és mentségökre sietve, csak Juliát találta, s nem akarván egy pillanatig is kitenni Juliát veszélynek, magával vitte s majd midőn ez biztos helyen lesz, neki hírt fognak adni. — Ez az okoskodás pillanatszerű nyugtot adott az ifjú lelkének, a másik pereben azonban megsemmisíté ezen nyugalmat azon gondolat, hogy ha ez a kombináció állna, akkor Juliának levelet kellett volna hátra hagyni. — Mig az ifjú ügytöprongve állt, az asztalon egy papír szeletet vett észre, melyen kapá föl a papírra az volt írva, hogy „Engem ne várj, ne keress.” Julia.

Ez az irás nem Julia írása volt. Gyurka báró írta bizonyosan.

— Ne várjam, ne keressem, mondá Béla keserű kifakadással. — S én ezen hitvány nőért kockáztattam becsületemet. — El! Legyen kitörölve emléke örökre szivemből, lelkemből! — Hanem Gyurka bárón bosszút fogok állani, mondá kezét göresösen ökölbe szorítva. — De miért tegyem ezt is? kérdé önmagától az ifjú kis vártatva. — Meg! öljem vagy lecsurjam azt a hitvány embert azért, hogy egy szerelmemre nem érdemes hitvány nőt elrabolt előlem. — Menjenek! Legyenek boldogok! Mondá az ifjú s aztán az asztalra borult és sirt, sirt, mint egy gyermek. Juliát azt mondá feledé, érzé, hogy ez hitvány nő, ki nem érdemli meg, hogy rá gondoljon; de hiába nem bírta feledni, a bűnös, könnyelmű nőnek szép alakja ott lebegett lelke előtt, s az ifjú lelki szemével áhitattal nézett felé. Hiába szeretett véghetetlenül!

(Folyt. köv.)

kesztőségünkhez; így a szerkesztőségünk részéről le tett 5 frttal az adomány 8 frt 50 kr.

— **A kormány** is éreztette velünk jótéményes szorongatott helyzetünkben. A védekezés céljaira adott 5 ezer frt. segélyt és 20 ezer frt. kölcsönt kamat nélkül.

— **Hiába és jó emlékezet a derék orosháziaknak**, kik a védekezés szorongatott napjaiban szomszédos testvérekkel támogattak bennünket, mindjárt a védekezés kezdetén 250 embert küldtek segítségünkre és később 1000 db. zsákot ajándékba és 1600-at 20 krajár számitva darabját. Halálával kell megemlékeznünk Bánfalva község lakosságáról is, kik szintén saját pénztárukból fizetett munkásokat küldtek segítségünkre.

— **A veszély** lassukodot mulik, néhány nap előtt bekövetkezett esendesebb időjárás óta a tiszai és körösi védgátaink annyira helyrehozattak, hogy a bár kis mértékben, de folyton spádó Tisza vizetől félni már alig kell. A gátak emelése és erősítése minden esetre városunk faradhatlan s önfeláldozó lakosságának érdeme, de tagadhatatlan és kétségkívül dícsőretre méltó a segédkező 33 és 51. számú es. kir. pyalog ezredek közreműködése. Angó Ferenc és Bassu százados urak parancsnoksága, valamint Schödl és Götz százados, Borkovetz, Gasslunger, Stefanutz, Tomljenovits Ádám és Dr. Bütz főhadnagy, Peczarin, Klepp Florentin és Hubert helyi urak elismerésre méltó lelkiismeretességgel ügyeltek fel és bizdították a legényeket a munkára; a jó bakák pedig faradhatlan kitartással dolgoztak és igyekeztek a vész elhárításán. Ugyanítt megemlékeznünk kinek nevét a védelem alatt érdemet szerettek között első helyen kellett volna említenünk. — Ez Gyulaty József utászkapri főhadnagy ur derék husz honvéddjével, kik az állam által a védekezés tartamára adott 6 dereglyét kezelték, a védelem kezdeté óta folytonosan nap főkötőtől nap lementéig szállítottak a dereglyéken földet, gázt, karot faradhatlan szorgalommal, s a derék főhadnagy, kinek itt adjuk nevét a hálás jó emlékezetnek, folytonosan élén állt a legénységnek, együtt tett és faradt velök. S akiről még első helyen kell megemlékeznünk az Péterfy Károly, a Pászau című gőzjő derék lelkes kapitánya, ki márc. 12-ik óta támogat bennünket a védelemben, hajójával naponta kétszer, háromszor fordulva meg a csaknem öt mérföld hosszban elvonuló védgát egyes részeiről, hova karot és talpfákat szállított, oly gyorsaságot, pontoságot fejtve ki, mintha saját tűzhelyét védelmezné.

— **Gál Lajos** eszegrádi és Póji Bálint szentesi atyafiak a hó 21-én d. u. a tiszai védőtőlésnél munkájukat befejezván, eltávoztak; azonban előbbi egyik munkástársának pénzes érszénjét, másik a város tulajdonát képező egy ásat vitte magával. — A tulajdonosok tudta és beleegyezése nélkül még elég jókor horogra keríték s lakaton belül titítotték.

— **A vész elmúltával** — úgy halljuk — nagy szánu menekült érkezend Szegedről városunkba, nem tartjuk szükségesnek jószívűségükről ismeretes polgártársainkat a szives fogadásra figyelmeztetni. — Csak jöjjenek, tárt karokkal várjuk őket.

— **Huszonkilenc** szegedi napszámos, kik a pestmegyei solti járási Dunavédgátaknál Damsód mellett kubikolással foglalkoznak, a Szegedet ért katasztrófa miatt a legaggasztóbb helyzetbe jutottak azáltal, hogy otthon hagyott övéikről mitsem tudhatnak. Nem tudhatják különösen azt, hogy sikerült-e a szerencsétlenségnek a bűsz elem elől menekülnök, s ha igen, hova? Vagy nem lettek-e áldozatai a mindent elsöprő hullámoknak. — Ez ügyben Jankovics Miklós kormánybiztos a belügyminiszteriumot megkereste az iránt, hogy a munkások övéik holléte felől értesítést nyerhessenek. A szegedi menekültek összeírása iránti felhívás meg is érkezett már nevezett kormánybiztostól s az összeírást a kapitányi hivatal eszközli; minél fogva ezuttal felhivatnak a Szegedről ide menekültek, hogy magukat a kapitányi hivatalnál bejelentsek.

— **Farkas Dániel** eszegrádi gyógyszerésze eljegyezte Aradi Eszti ke kisasszonyt. Isten áldása e frigygyel!

— **Vas lakodalom** tartott Poroszország egyik északvidéki helyiségében, Bietzenben. Silberstein Simon egykori rabbi, most tőkeje kamataiból élő polgár, és neje Jaffó Rozália tartották ezt a különös lakodalmat. Ugyanis a férj 1786-ban, és a nő 1790-ben született; esküvőjük 1819-ben márc. 9-én tartott meg, miszerint házasságuk már 70-ik évét betöltötte. Képzhetni, mennyire mehetett az élő és nem élő ivadékok száma.

— **Mérsnylet egy uszorás ellen.** Dunaföldváron a napokban este 8 óra közt Str—sz uszorás lakásába egy álcázott egyén nyomult be és a szobájában egyedül tartozkodó S. től pénzt követelt. Miután ez meg-

tagadta a pénzt, az előbb fenyegetéssel élő rabló S.-en egy késsel több veszélyes szurást ejtett. A kiabálásra rohanna, lármát csaptak. A rablógyilkos erre a kerten át kerekelt oldott, kilétét és hogy voltak-e cimborái, mindaddig nem sikerült kipuhatolni.

— **Egy állatias leány.** Kézdi-Vásárhelyen T. ottani lakos és leánya ellen a napokban a királyi ügyész vérfertőzésért és hatszoros gyermekgyilkosságért emelt a fenytő törvényszéknél vádat. A városban, úgy szintén a vidéken ezen irtóztató büntény lázas izgatottságot tartja a kedélyeket s a megindítandó vizsgálatot mindenki türelmetlenül várja. Azt beszélik, hogy a leány, mint anya és gyilkos, kihallgatása folyamán teljes és hibátlan vallomást tett.

— **Rejtélyes gyilkosság** Münchenben Brenner ügyvéd neje minap este eselődje kíséretében egy barát-nője látogatására ment; az ügyvéd egyedül maradt otthon, valami sürgős porben munkálkodott. Mikor a nő esti 10 óra tájban haza tért az ajtókat zárva találta, s miután egy ideig hasztalan zörgetett, rosszat sejtett és ijedten küldött lakatosért. A mint ez az ajtókat fölnyitotta, végre az ügyvéd dolgozó szobájába jutottak. A szoba sötét volt. Gyertyát gyújtva iszonyú látvány várt rájuk. Az ügyvéd a padlón feküdt vérben, élettelenül. Nyaka át volt metszve s több szurást is találtak testén. A nő a borzasztó látványra ajultan rogyott össze. A feltört és kiürített fiokok kétségtelemé tették, hogy az ügyvéd rablógyilkossági mérsnylet áldozata let. A vizsgálat azonnal megindított, de még ez ideig a tetteseknek semmi nyoma. A szegény nő veszélyes beteg lett s élet halál közt lebeg.

— **Orosz csaláti boldogság** Muszka családai viszonyról, minőről művelt embernek fogalma sem lehet, értesít a „St. P. Zs.” Két gazdag testvér, egyik udvari tanácsos nőtlen, másik nős és két gyermek apja egy gazdaszönyt tartott, kibe mindketten szerelmesek lettek. A családos ur nejét Wilnára küldte, hol fia a gimnaziumba jártak. Küldte azzal a meghagyással, hogy többé vissza ne jöjjen. De a nő sziv nem nyughatott, beteg is volt, hát visszajött. Hanem a két jó testvér egyetérőleg állta útját, hogy házához ne jö-hessen. Még a pályaudvarból visszaküldetett Wilna egyik kózkórházába. Innen is visszajött. És még sem léphetett szobáiba, hol helyét a gazdaszöny foglalta el. Férje ura egy istállóba záratta s meghagyta, hogy úgy bánjanak vele, mint a disznóval. Ugy történt; azsz hogy a szenny megvolt, de az „etetés” az nem ment rendben. Moslékot kapott, s néha egy kis maradékot a gazdaszöny titkos intézkedése nyomán. A mult hét végén a nőtlen fivér esetleg betekintett az istállóba s rémitő dühbe jött, hogy ez az asszony itt van. Elővonta a kaneszkésző műhelybe, segélyt is hívott s mikor ez szökni akart, akkor megkötötték, száját, hogy ne sikoltson, vizet tongygyal bedugták s egy óra hosszúig verték. „Ha töled férjed nem tud menekülni, majd megtanítalak én.” Mikor ott hagytak és magához jött: látja az ablakon át, hogy az urak ott dozsólnak a gazdaszönyval. Ekezd sirni-jajgatni. Férje meghallja, kijön, a beteg nőt ajultáig veri s akkor egy ingben kilökteti a szemét dombra. A nő valahogy onnan is elvánszorgott a szomszéd falu birtokosához, ki valahára panaszt emelt a törvényszék előtt. Lesz-e sikere?

— **Értesítések.** Wörth Erzsébet okl. v. d. s. tanítónő a polgári leány iskola segéd nevelőnője, tudatja a tisztelt szülőkkel, hogy az I. t. 187 sz. Hatis főe házban lévő lakásán, I. ső apriltól kezdve, mindennemű női kézi munkákat tanít jutányos havi díj mellett, valamint az elemi tantárgyakból is órákat ad kedvező feltételek mellett. — **Fürlich Józsefnek** a büséri tanjá-jára két dohány ültető kertészre van szüksége. — **Özv. Ónody Sándorné**nak jiro buzája van eladó. — **Borbély János** I. t. 310 sz. a. tudatja kik tőle vetemény földet váltottak folyó hó 27-ikén azaz esőtörtökön ki osztja jelenjenek meg a helyszínen. — **Özv. Malatidesz Jánosné** I. t. 156 sz. a. háza kedvező feltételek mellett eladó, vagy haszonbérbe kiadó. — **Magyar Mózes** házána a vásárhelyi utcában Sarkadi Antal előtt — egy bolt, két szoba, konyha és kamra minden hozzávalóval több évre haszonbérbe kiadó, — ugyanott az udvaron az udvaron az alsó épületekből két padolt szoba, konyha és egy kis kézi pincze padlással együtt haszonbérbe kiadó. — **Pataki Sándornak** a büsérben 12 hold ugar földje van árpa alá feles munkálatra kiadó, — ugyanannak III. t. 284 sz. a. háza eladó, ugyanott külön lakás haszonbérbe kiadó. — **Tóth János** mészárosnak háza eladó. — **Borbás Józsefnek** Kanász János-féle görgős melletti 7 hold földje apró vetemény alá kiadó. — **Maruszár Mihály-nak** Berekháti első osztály házi földje eladó. — **Ily Döme Józsefnek** I. ső tizedbeli háza, és nagylegy;

szőlője eladó. — Klein Ignác III. t. 35 sz. a. Csues Lajos házában — vetni való boremag kisebb nagyobb mennyiségben van eladó. — Német Lajos-féle ház III t kiadó, értekezni lehet Sarkadi Ferencel. — Özv. Hankiss Károlynak árpa és kukorica alá földje van pénzért kiadó. — Borbély Lajosnak a görögöknél levő Barát-féle tanyaépülete hasznosbérbe kiadó. — Kólm Móriának jaksoron 200 hold legelője kiadó. — Tóth János mézárósnak háza kedvező feltételek mellett eladó. — Magyar József Szt. Lászlói I ső osztály földje eladó. — Özv. Musa Sándorné háza eladó. — Rózner Dávidnak gyepszénája van eladó. — Néhai Sarkadi N. Terézia férj-zett volt Német Lajosné kis kora örökösének háza bérbe kiadó, értekezni Sarkadi N. Ferenc gyámmal. Tarnóci János I. t. 150 sz. a. házában egy külön lakás van hasznosbérbe kiadó. — Az

I. t. Kanász Sándor féle sarkon levő házában egy jól ellátott nagy lakás van hasznosbérbe kiadó, ugyanott egy mézárósnak való helyiség van kiadó, értekezni lehet Neufeld Herman I. t. 281 sz. a. házában. — Veres Bálintnak a Sárca partnál levő 11 hold földje apró vetemény alá kiadó, értekezni lehet I. t. 339 sz. alatt. — Tévesen Márton féle és Öv. Sarkadi Mihály-féle tanyaikon több rendbeli szőna és szalma van boglyák és kaszálókban eladó, ugyanott kaszálótatás vagy legeltetésre való gyepp hasznosbérbe kiadó, értekezni, alkut tenni lehet az ott lakó felessel esetleg Tiszasszon a lélkés-szel. — Sarkadi Zuzsannának egy hold nagy hegyi szőlője eladó, ugyanott hasznosbérbe kiadó, értekezni Sarkadi Istvánnal. Paksi István III. t. 122 sz. a. házában 2 szoba, konyha, és tűz-velős Szt. György naptól kiadó. — Simon Györgynek II. t. 88 sz. a. háza

a kovács műhelyrel együtt eladó; Tökén 3 és fél hold buza vetése két évre kiadó. — Asztalos Balogh Mihálynak a felsőréten 3 hold here földje nyári használatra kiadó. — Berceli Dániel I. t. 155 sz. a. házában egy külön lakás van kiadó. — Lukács Pálnak I. t. háza eladó. — Szépe Lajosnak I. t. 200 sz. a. háza Szt. Lászlón 13 hold földje eladó. — Nagy Ferenc kereskedő I. t. 151 sz. a. háza eladó, vagy Szt. György naptól hasznosbérbe kiadó. — Lakos Bálint IV. t. 70 sz. a. Vitting István-féle ház eladó, vagy földért elcsereendő. — Kolpaszki Mihály házában egy külön lakás, és táblában 10 hold földje kukorica alá pénzért kiadó.

Felolós szerkesztő: **Sima Ferenc.**

H I R D E T E S E K.

Árverési hirdetés.

A szentesi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságnak 1879. febr. 5-én kelt 414/t. k. sz. a. végzése folytán ezennel közzhírré tétetik, hogy Sváb Jakab esongrádi lakosnak, Muzsik András és neje Bacsá Borbála ellen 66000 ft. s járulékaiból 42102 ft-ra olvadt követelése iránti végrehajtási ügyében

1. A szegvári sápi nyomáson lévő szőlőm és melék épületeiből Muzsik András tulajdonához tartozó 208. ft. 33 krra — csült $\frac{1}{100}$ része.

2. A szegvári 1379. sz. tjkben 2221. h. r. sz. a. $1\frac{110}{1600}$ hold 77 ft. 50 krra becsült nádas mint Muzsik András tulajdona.

3. A szegvári 2049. sz. tjkben 3044. h. r. sz. a. 234 nsz. öl 5 ftra becsült káposztás mint Muzsik András tulajdona.

4. A szegvári 2148. sz. tjkben 2771. h. r. sz. a. 234 nsz. öl 5 ftra becsült káposztás mint Muzsik András tulajdona.

5. A szegvári 1530 sz. tjkben 1142. h. r. sz. a. $5\frac{400}{1600}$ hold földből Muzsik András tulajdonát tevő 673 ft-ra becsült fele része.

6. A szegvári 2043 sz. tjkben 2220 h. r. sz. a. 1140 nsz. öl Muzsik András és neje Bacsá Borbála tulajdonához tartozó 51 ftra becsült nádas.

1879-ik évi március hó 28-án és szükség esetén

1879-ik évi április hó 29-ik napján d. e. 9 órakor Szegvár község közházánál nyilvános árverésen, a legtöbbet ígérőknek, a következő feltételek mellett bírósággal el fogják adni:

7. Mindenik részlet számú birtok külön fog elárvereztetni.

8. Az árverezni kívánók tartoznak az árverezendő birtok részlet becsárának 10% -ját készpénzben vagy ovadék képes papírban a kiküldött kezéhez letenni, végrehajtó felperes azonban bánatpénz nélkül is árverezhet.

9. Vevők, ha az maga a felperes is lenne, tartoznak a vételár $\frac{1}{3}$ dát az árverés napjától számított 30 nap, a 2 ik $\frac{1}{3}$ -dát 90 nap, — 3-ik $\frac{1}{3}$ -ad részét 180 nap múlva, mindenkor az árveréstől számítva 6% kamataival együtt kiküldött bírói végrehajtó kezéhez lefizetni, a bánatpénz az első részletbe fog beszámíthatni.

10. Vevő a vett birtoknak azonnal birtokába és használatába lép, a birtok terhei őt illetik, azonban a tulajdont bekebelezése csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból eszközöltetni.

11. Tartozik vevő az árverés alá vett ingatlanon lévő épületeket azon időre, míg a vételár teljesen lefizetve nem lesz — tűzkár ellen biztosítani, — annak elmulasztása esetében minden történhető kárért ő felelős. Az árverésen vett birtok átírására vonatkozó illetéket vevő viselendő.

12. Amennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekeltek felek bármelyikének kérelmére a ppt. 459. § a értelmében vevő veszélyére és költségére, a lefizetett összeg elvesztése mellett újabb árverés alá bocsájtani, és csupán egy határidőnek kitűzése mellett, az előbbi becsáron alól is el fog adatni.

A becslével és az árverési feltételek az árverés alkalmával felolvastatni fognak.

Kelt a szentesi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságnál 1879. febr. 5-én.

Aigner Imre,
bir. végrehajtó.

Szentes és vidéke t. hölgyeihez!

Van szerencsém a mélyen tisztelt hölgyek becses tudomására hozni, miszerint

női divat üzletemben

a tavaszi időnyre a legdivatosabb öltönyök Budapestről megérkeztek, ugymint: **eső köpenyek, tavaszi kabátok, mantillák és finom páncél- és mindennemű miderék,** melyet a legutányosabb áron kiszolgálók és mindennemű **női öltönyök** elkészítését pontosan teljesítek.

Vidéki megrendeléseket is elfogadok saját kelméből, mivel szakavatott munkásokkal rendelkezem.

Mély tisztelettel kérem a n. é. hölgyek becses pártfogását

Zsoldos János,
női-szabó.

Hirdetés.

Pollák Emánuel féle házban 3 lakhely van kiadó, úgy mint: az utcára egy bolt helyiség és két szoba, konyha, kamra, pince és fűszár, az udvaron szinte két külön lakás minden hozzá valóval Szt. György naptól kiadó.

Hirdetmény.

A mágocsi uradalom kertészete

részéről az ültetni való **alma-, körte-, szilva-, cseresznye- és őszi barackfa eladása** megkezdett és bármely napon kapható.

Hirdetés.

Kolodinszki Hippolit, gépész, Lázár és Sonnenfeld uraknál, értesíti a nagyérdemű községet, hogy mindenféle **varrógépek kijavitását** a legutányosabb ár mellett elvállal.

Steiner Adolf

István főherceg szállodája

Budapesten

uj alakított szobái **70 kr-tól 2 ft. 60 krig.**

Küldöttségeknél tetemes árleengedés. Hónapos szobák megegyezés szerint.

Hirdetés.

Alólírottak a vásártéren III. t. 567 sz. a. házában két lakhely van kiadó.

Pláger József.

Étvágyhiánytól, gyengült emésztéstől és gyomorbetegségeknél a legjobb leghatásosabb és legkellemesebb szer

GRAUER M.

egészségi liqueurje.

Kapható eredeti palackokban használati utasítással együtt 50 kr. o. é. **Édeskuty L. Erzsébet** és **Neruda N.** hatvan-ötven és vidéken minden nagyobb fűszerkereskedésben.

Elismerő-levél: T. e. Grauer Miksa urnak és magy. k. udvari szállítónak.

Van szerencsém értesíteni, hogy a fővárosi vegyész ur által múlt évi novemberben vegyelemzett és egészségi szempontból kitűzéstulannak talált „Egészségi Liqueur”-t, kellemes ízű és kis mennyiségben étvágyat ébresztőnek, a gyomort nagyobb tevékenységre gerjesztőnek találtam.

Budapest, 1877. szept. 23-án.

Dr. Schmidt, s. k.

Bpest fővárosi ker. orvos és egyet. tanár.

Magyarországi főraktár Budapestben **Grauer Miksa** oszt. csász. és magy. kir. udvari szállítónál, VIII. ker. kerépesi-ut 57. sz. agyárépületben.

Párisi világkiállítás 1878

2 arany- és egy ezüst éremmel kitüntetve.

GANZ és TÁRSA,

vasútöde és gépgyár-részvény-társulat,

Budapesten, II. ker.

Ajánlják

fémöntvényü hengerezékeiket,

melyek néhány év óta a bel- és külföldi malmokban eddig használatban lévő köveket mind inkább háttérbe szorítják, és a kisebb malmokban is, az őrlés kitűnőbb minősítése végett igen előnyösek.

Ezen túl mindennemű gép- és öntödei munkálatokat, fémöntvényü kerekeiket bányászati munkálatokra stb.

39